

การวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรมสำหรับเด็กเยาวชน ของปิงซิน

AN ANALYSIS OF CONCEPT AND PRESENTATION TECHNIQUE IN CHILDREN LITERATURE OF BING XIN

มัธยมมาศ ชัยชนะกิจพงษ์^{1*} และ กนกพร นุ่มทอง²

Masayamas Chaichanakijpong^{1*} and Kanokporn Numtong²

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 50 ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900 ประเทศไทย^{1,2}

Kasetsart University, 50 Ngamwongwan Road, Ladyao Sub-district, Chatuchak District, Bangkok, 10900 Thailand^{1,2}

*Corresponding author E-mail: kanokporn.n@ku.th

(Received: 5 Apr, 2023; Revised: 5 Oct, 2023; Accepted: 13 Oct, 2023)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรมสำหรับเด็กเยาวชนของปิงซินที่อยู่ในแบบเรียนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของประเทศจีนจำนวนสี่เรื่อง ได้แก่ เรื่อง “ส่งให้ผู้อ่านตัวน้อย” (寄小读者) เรื่อง “รำลึกชมระบำ” (观舞记) เรื่อง “ชื่นชมดอกซากุระ” (樱花赞) และเรื่อง “โคมส้มดวงน้อย” (小橘灯) ผลการศึกษานำเสนอ 2 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1. ด้านแนวคิด 2. ด้านกลวิธีเสนอแนวคิด ประเด็นที่ 1 พบว่าด้านแนวคิดแบ่งเป็น 1) ด้านอารมณ์และจิตใจ ผู้เขียนนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความรักของมารดา ความรักของเด็กที่บริสุทธิ์ ความรักธรรมชาติ 2) ด้านสังคม นำเสนอสังคมแบบชนบท บริบททางสังคมของสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ 3) ด้านสติปัญญา นำเสนอแนวคิดแบบมีเหตุผลและสร้างสรรค์ 4) ด้านร่างกาย พบการนำเสนอเพียงเล็กน้อย โดยเป็นแนวคิดการรักษาตัวเมื่อเจ็บป่วย ไม่พบการนำเสนอด้านสุขภาพ เช่น การดูแลสุขภาพ ปลูกฝังการดื่มนมในเด็ก การปฏิบัติตนให้ห่างไกลจากโรคภัย และส่วนประเด็นที่ 2 พบกลวิธีเสนอแนวคิดแบ่งเป็น 1) ผ่านโครงเรื่องพบทั้ง 4 เรื่อง มีโครงเรื่องที่แสดงถึงสังคมจีนและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ 2) ผ่านตัวละคร ซึ่งเป็นวิธีที่ผู้เขียนใช้มากที่สุด พบจำนวนตัวละครเพียงไม่กี่ตัว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กและสัตว์ โดยเสนอแนวคิดเกี่ยวกับ ความรัก อดทนแก้ปัญหาอย่างเข้มแข็ง การมองโลกในแง่ดีผ่านบทสนทนาของตัวละคร 3) ผ่านฉาก นำเสนอบรรยากาศแบบชนบท ทำให้ผู้อ่านตระหนักในคุณค่าและความงดงามของธรรมชาติ 4) ผ่านมุมมองผู้เขียน โดยนำเสนอเรื่องราวและสอดแทรกทัศนะของผู้เขียน ได้แก่ แนวคิดด้านความรัก สำนึกรักบ้านเกิด และมิตรภาพระหว่างสองประเทศ จากผลการวิจัย ผู้วิจัยเห็นว่าลักษณะร่วมของวรรณกรรมทั้งสี่เน้นถึงปรัชญาของความรัก แฝงการบ่มเพาะความรักชาติ สร้างความสามัคคีของคนในชาติ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างชาวจีนและประเทศเพื่อนบ้าน

คำสำคัญ: กลวิธีการนำเสนอแนวคิด, วรรณกรรมจีน, วรรณกรรมสำหรับเด็กเยาวชน, ปิงซิน, วรรณกรรมวิจารณ์, แนวคิดในวรรณกรรม

¹ นักศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์

² รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์

ABSTRACT

The purpose of this research paper is to analyse the concepts and methods used to present prose literature in junior high school Chinese curriculum text, namely “To My Little Readers,” “ Small Orange Light”, “Commemorate the Dance,” and “Admire Cherry Blossoms”. The result of the research is presented into two aspects; 1) concept 2) methodologies used to present the concept. In the first aspect, the concepts are divided into; 1) The emotional and psychological aspects, the author presents concepts of love that consist of motherly love, child love, and natural love. 2) The social aspect, the author presents the social structure in the rural area, the social structure of members of the communist party, and international relations. 3) The intellectual aspect, the author presents rational and creative concepts. 4) The health aspect, the author presents a small notion of treating when sick, but health care in regards to taking preventive measures such as incorporating drinking milk in children is not presented. In the second aspect, the researcher found that the methodologies used to present the concept can be divided into: 1) Through their story structures, all four stories contain aspects of Chinese society and international relations. 2) Through characters, which is the most common method and contains only a few characters, mostly children and animals, it offers ideas about love, perseverance, problem-solving, and positivity through the conversation of the characters. 3) Through scenery, which presents the natural atmosphere and makes readers aware of the value and beauty of nature. 4) Through the author’s perspective, by presenting the story and insinuate insights of the author including, the ideas of love, patriotism, and international relationship. The result of the study, the researcher found the common characteristics of the four literature emphasise on the philosophy of love, patriotism, unity among the people in the nation, and creating good international relationships.

KEYWORDS: Concept Presentation Strategies, Chinese Literature, Children Literature, Bing Xin, Literary Criticism, Literary Concept

บทนำ

ในประวัติศาสตร์วรรณกรรมร้อยแก้วของประเทศจีนยุคใหม่มีบุคคลหนึ่งที่คู่ควรต่อการกล่าวถึง คือ ปิงชิน (冰心) เพราะถือได้ว่าเป็นนักเขียนหญิงที่มีพรสวรรค์ โดยมีสไตล์เขียนที่ชัดเจนและจริงใจส่งผลให้ผลงานของเธอเป็นที่ยอมรับในแวดวงวรรณกรรมจีน และเป็นที่ชื่นชอบของผู้อ่าน โดยเฉพาะผู้อ่านรุ่นเยาว์

ปิงชินเกิดเดือนตุลาคมปี ค.ศ. 1900 เริ่มมีผลงานทางวรรณกรรมร้อยแก้วที่โดดเด่น และเข้าสู่วงการวรรณกรรมจีนในช่วงขบวนการ 4 พฤษภาคม (Zhang, 2015, p. 131)

ปิงชินมีชื่อจริงว่าเฉียนหว่านอิง (谢婉莹) เกิดที่เมืองฝูโจว มณฑลฝูเจี้ยน ต่อมาได้ย้ายตามครอบครัวไปที่เมืองเยียนไถ มณฑลซานตง กล่าวกันว่าความงามของทะเลที่ซานตงมีอิทธิพลต่อความรู้สึกที่ทำให้เธอได้เริ่มอ่านวรรณคดีคลาสสิกของจีน ปิงชินสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเยียนจิง สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยเวลส์ลีย์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ปิงชินเริ่มเขียนนวนิยายเรื่องสั้น ความเรียงและบทกวี ตั้งแต่สมัยที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี หนังสือรวมบทความเรื่อง “ส่งให้ผู้อ่านตัวน้อย” นับเป็นวรรณกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนยุคแรก ๆ ของจีน เรื่อง “โคมสัณทรวงน้อย” เป็นความเรียงที่มีชื่อเสียงที่สุดเรื่องหนึ่งของปิงชิน จนได้รับรางวัลเกียรติยศศิลปวรรณกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติใน ค.ศ.1980 นอกจากนี้มีผลงานทางวรรณกรรม ปิงชินยังเป็นอาจารย์สอนระดับมหาวิทยาลัยในจีนและในญี่ปุ่น ปัจจุบันมีการสร้างพิพิธภัณฑ์ชีวิตประวัติ และผลงานของปิงชินที่เมืองฉางเล่อ มณฑลฝูเจี้ยน ไว้ให้คนรุ่นหลังได้ศึกษา (Batprakhon, 2016, p. 10)

อนึ่ง ปิงชินเป็นนักเขียนที่มีรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานเป็นเอกลักษณ์เน้นคุณค่าของความรัก คุณธรรม จริยธรรม การมองโลกในแง่ดี โดยใช้ปรัชญาความรัก ได้แก่ ความรักของมารดา ความรักอันบริสุทธิ์ของเด็ก และสุนทรียศาสตร์ตามธรรมชาติ ร้อยเรียงเป็นถ้อยคำอันสละสลวยมอบแด่ผู้คนซึ่งแสวงหาความรักในโลกใบนี้ ส่งผลให้งานเขียนของปิงชินเป็นผลงานที่งดงามลุ่มลึก จัดเป็นนักเขียนหญิงที่มีชื่อเสียงที่สุดในศตวรรษที่ 20

ผลงานของปิงชินแสดงให้เห็นถึงแนวคิดปรัชญาความรักบ่มเพาะให้คนมีจิตสำนึกรักประเทศชาติ รักห่วงใยซึ่งกันและกัน อีกทั้งยังแสดงถึงลัทธิธรรมแห่งความรัก และสำนึกรักมาตุภูมิบ้านเกิด โดยส่งเสริมและให้ความสำคัญแนวคิดเรื่องความสามัคคีในสังคม

ทั้งนี้ผลงานของปิงชินยังมีคุณค่าต่อการศึกษารากเหง้าภาษาจีนในระดับมัธยมต้นเป็นอย่างมาก ซึ่ง Liu (2013, p. 2) ได้กล่าวถึงวรรณกรรมร้อยแก้วของปิงชินในแบบเรียนภาษาจีนระดับมัธยมต้น เรื่องส่งให้ผู้อ่านตัวน้อย (寄小读者) เรื่องรำลึกชมระบำ (观舞记) เรื่องชื่นชมดอกซากุระ (樱花赞) และเรื่องโคมสัณทรวงน้อย (小橘灯) ไว้ว่าเป็นวรรณกรรมที่ทรงคุณค่าเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ บ่มเพาะจิตสำนึกในหลากหลายด้าน เช่น ด้านคุณธรรม ด้านจริยธรรม เป็นต้น

แนวคิดการสร้างสรรค์ผลงานของปิงชิน สามารถใช้เป็นแนวทางปลูกฝังแนวคิดและพัฒนาคุณลักษณะให้กับเยาวชน เพื่อให้เยาวชนประพฤติตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจศึกษาวรรณกรรมของปิงชินว่ามีการสอดแทรกแนวคิดอย่างไร หรือมีกลวิธีแบบใดในการเสนอแนวคิดเหล่านั้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการศึกษาแนวคิด และกลวิธีการเสนอแนวคิดในวรรณกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนประเภทร้อยแก้วของปิงชิน จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ “ส่งให้ผู้อ่านตัวน้อย” “รำลึกชมระบำ” “ชื่นชมดอกซากุระ” และ “โคมสัณทรวงน้อย” โดยทั้งสี่เรื่องนี้ปรากฏในแบบเรียนภาษาจีนระดับมัธยมต้นในประเทศจีน ซึ่งสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางและข้อมูลเสริมในการทำแบบเรียนภาษาจีนในประเทศไทยในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนของปิงชินที่ปรากฏในแบบเรียนภาษาจีนระดับมัธยมต้นในประเทศจีน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดซึ่งเป็นทัศนะหรือความคิดของผู้เขียนที่ปรากฏในงานเขียน และกลวิธีการนำเสนอแนวคิดซึ่งมักจะสอดแทรกซ่อนเร้นอยู่ในพฤติกรรมของ

ตัวละคร จึงจำเป็นที่จะต้องทำการวิจัยศึกษา เพื่อช่วยเน้นให้เข้าใจแนวคิดต่าง ๆ ที่นำเสนอได้ดีมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ได้ทำการศึกษาวรรณกรรมร้อยแก้วสำหรับเยาวชนของปิงชิน ที่อยู่ในแบบเรียนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของจีน ได้แก่ 1) เรื่องส่งให้ผู้อ่านตัวน้อย (寄小读者) พบในแบบเรียนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปี ค.ศ. 1948 ผู้แต่ง Sang Jifen สำนักพิมพ์เจิ้งจง (初级中学国文1948年, 编者:桑继芬, 出版社:正中书局) (Guo, 2014, p. 36) 2) เรื่องโคมส้มดวงน้อย (小橘灯) พบในหนังสือเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นวิชาภาษาจีน บทที่ 5 สำนักพิมพ์การเรียนการสอนของประชาชน ปี ค.ศ. 1988 (初级中学课本1988年, 语文, 第五单元, 人民教育出版社) 3) เรื่องรำลึกชมระบำ (观舞记) ซึ่งพบในแบบเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 2 บทที่ 4 สำนักพิมพ์การเรียนการสอนของประชาชน (人教版2009年版七年级下册第四单元) (Hui, 2018, pp. 227-229) 4) เรื่องชื่นชมดอกซากุระ (樱花赞) พบในหนังสือรวมเอกสารการสอนภาษาจีนสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้เรียบเรียงกลุ่มความร่วมมือการสอนภาษาจีนโรงเรียนมัธยมเลินหยาง ในปี ค.ศ. 1982 (中专语文教学参考资料汇编, 作者: 沈阳地区中专语文教学协作组, 1982年)

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรมสำหรับเยาวชนของปิงชิน ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าข้อมูลปฐมภูมิจากวรรณกรรมและรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากบทความ วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลถูกต้องและน่าเชื่อถือ ยังประโยชน์ให้สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์สร้างองค์ความรู้ทางวรรณกรรมอีกแง่มุมหนึ่ง โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมสำหรับเยาวชนประเภทร้อยแก้วของปิงชิน จำนวน 4 เรื่อง ดังนี้

1. วรรณกรรมสำหรับเยาวชนเรื่องส่งให้ผู้อ่านตัวน้อย เริ่มตีพิมพ์ต่อเนื่องในคอลัมน์พิเศษ (โลกของเด็ก) ในหนังสือพิมพ์มอร์นิงโพสต์ (晨报) ของปักกิ่งตั้งแต่ปี ค.ศ. 1923 เป็นวรรณกรรมสำหรับเยาวชนเล่มแรกของปิงชิน

และเป็นวรรณกรรมสำหรับเยาวชนเล่มแรกของประเทศจีนอีกด้วย มีจำนวน 29 บทความ เขียนตั้งแต่ปี ค.ศ. 1923-1926 ในขณะที่ผู้เขียนกำลังศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา (Zhuang, 2007, p. 2) เห็นได้ว่าเรื่องส่งให้ผู้อ่านตัวน้อยเป็นวรรณกรรมรูปแบบใหม่ที่ใช้ประสบการณ์ความรู้มากมาย ความรู้สึกเรียบง่ายจริงใจ และภาษาสดใหม่ ถ่ายทอดเรื่องราวการเดินทางแปลกใหม่ให้เยาวชน บรรยายเนื้อเรื่อง ภูมิทัศน์ และประเพณีพื้นบ้านของต่างประเทศ เพื่อให้เยาวชนยุคหลังขบวนการ 4 พฤษภาคม ได้เปิดหน้าต่างมองโลกกว้าง ในขณะเดียวกันยังส่งความสุขทรรษาสุนทรียศาสตร์ที่ลึกซึ้งให้เยาวชนรุ่นหลังของประเทศจีน ซึ่งได้รับความสนใจมากในวงการวรรณกรรมสำหรับเยาวชนในขณะนั้น

2. เรื่องโคมส้มดวงน้อยเป็นวรรณกรรมร้อยแก้ว และเป็นผลงานอันยิ่งใหญ่ของปิงชินที่ได้รับการยกย่องอย่างมาก สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (Princess Maha Chakri, 2015, pp. 3-4) ได้กล่าวถึงเรื่องโคมส้มดวงน้อยไว้ว่าเป็นเรื่องราวของเด็กหญิงและเด็กสาวที่แสดงน้ำใจ มิตรภาพอันดีต่อกัน ทั้งที่ไม่ได้คุ้นเคยกันมาก่อนความเข้มแข็งของเด็กหญิงที่ต้องสูญเสียบิดาจากผลกระทบทางการเมือง เธอต้องดูแลมารดาซึ่งกำลังเจ็บป่วย แม้จะมีชีวิตที่ยากลำบากแต่เธอก็เป็นเด็กที่มีความกตัญญูต่องานที่มีน้ำใจต่อผู้อื่น และชื่นชมในการกระทำของบิดาที่ทำเพื่อส่วนรวม วรรณกรรมสั้น ๆ เรื่องโคมส้มดวงน้อย เป็นวรรณกรรมเด็กที่มีได้มุ่งเฉพาะให้เด็ก ๆ อ่าน แม้ตัวละครสำคัญจะเป็นเด็ก มีลักษณะเป็นร้อยแก้วสั้น ๆ ที่ซาบซึ้งจับใจด้วยเหตุการณ์ง่าย ๆ สามัญธรรมดา แต่เป็นเรื่องที่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกสะเทือนใจอย่างนุ่มนวล ไม่ว่าจะเป็นความมุ่งมั่นกล้าหาญของเด็กน้อยที่ไม่ยอมพ่ายแพ้ต่อโชคชะตา และเมื่อผู้ใหญ่อ่านจะให้อ่านคิด อันสะท้อนให้เห็นความงดงามยิ่งใหญ่ของหัวใจอันบริสุทธิ์ซึ่งมิได้หมายถึงเพียงหัวใจเด็ก ๆ เท่านั้น แต่หัวใจที่มีความรักบริสุทธิ์ก็ย่อมเป็นลักษณะสากลของมนุษย์ทุกวัยในทุกสังคม

Xie (2012, p. 19) ได้ให้รายละเอียดประวัติความเป็นมาของเรื่องโคมส้มดวงน้อยไว้ว่า เป็นวรรณกรรมที่ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1957 และเป็นบันทึก

ของผู้แต่งที่เป็นเรื่องจริงซึ่งเกิดขึ้นในเขตซานเหมิงฉงซึ่งในปี ค.ศ. 1945 และ Ceng (2000, p. 64) ยังกล่าวถึงเรื่องโคมล้มดวงน้อยไว้ว่า เรื่อง “โคมล้มดวงน้อย” ได้ถ่ายทอดบริบทสังคมจีนช่วงกลางทศวรรษที่ 1940 ซึ่งเป็นช่วงก่อนการปฏิวัติวัฒนธรรมจีน

จากเนื้อหาข้างต้นเห็นได้ว่า เรื่องโคมล้มดวงน้อยเป็นผลงานที่เต็มไปด้วยความรู้เชิงสา ความจริงใจ และจิตวิญญาณแบบเด็ก ๆ ในการร่วมต่อต้านสงครามกับญี่ปุ่น และยังมีส่วนร่วมในการกอบกู้วัฒนธรรมในเวลานั้น

3. วรรณกรรมสำหรับเยาวชนเรื่องรำลึกชมระบำ เป็นผลงานในช่วงปลายทศวรรษ 1950 ซึ่งขณะนั้นประเทศจีนมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประเทศอินเดีย โดยเฉพาะการจัดประชุมเอเชีย-แอฟริกาซึ่งพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างจีนและอินเดียมากขึ้นอีกระดับหนึ่ง จากเหตุการณ์นี้จึงนิยมใช้การแสดงทางวัฒนธรรมที่แปลกใหม่ ได้แก่ การเต้นรำของอินเดียเป็นเนื้อหาหลักในการสร้างสรรค์ผลงาน มีเนื้อหา 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 (ย่อหน้าที่ 1-10) กล่าวถึงความรู้สึกของผู้เขียนที่มีต่อความ “สวยงาม” พริ้วไหวของศิลปะการเต้นรำชั้นสุดยอดเยี่ยมของพี่น้องคารามา (卡拉玛姐妹) ส่วนที่ 2 (ย่อหน้าที่ 11-18) บรรยายการรำรำที่อ่อนช้อยของพี่น้องคารามาอย่างละเอียด ถึงระดับสมบูรณ์แบบ ส่วนที่ 3 (ย่อหน้าที่ 19-22) ผู้เขียนเผยให้เห็นถึงความรู้สึกซาบซึ้งและระลึกถึงประเทศอินเดียที่ฝึกฝนสาว ๆ คารามาเพื่อร่วมการแสดง

4. วรรณกรรมร้อยแก้วเรื่องชื่นชมดอกซากุระ ประพันธ์ปี ค.ศ. 1961 ช่วงฤดูใบไม้ผลิ หลังจากผู้เขียนเดินทางเข้าร่วมการประชุมนักเขียนแห่งเอเชีย-แอฟริกา ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ในฐานะสมาชิกผู้แทนคณะนักเขียนจากประเทศจีน มีเนื้อหา 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 (ย่อหน้าที่ 1-5) กล่าวถึงสถานะบทบาทของดอกซากุระที่อยู่ใใจของชาวญี่ปุ่น และความรู้สึกที่มีโอกาสชมเทศกาลดอกไม้ประจำชาติของญี่ปุ่น ที่จัดอย่างยิ่งใหญ่ทุกปีของผู้เขียน ส่วนที่ 2 (ย่อหน้าที่ 6-15) เป็นใจความหลักโดยร้อยเรียงเรื่องราวจากดอกไม้เชื่อมโยงสู่คน เสนอมุมมองทางจิตวิญญาณทั้งดงามและหลากหลายของชาวญี่ปุ่น เสนอแนวคิดที่ว่าดอกซากุระเป็นสัญลักษณ์ของญี่ปุ่น และ

แผ่ขยายกลายเป็นสัญลักษณ์แห่งมิตรภาพระหว่างชาวจีนและชาวญี่ปุ่น ส่วนที่ 3 (ย่อหน้าที่ 16-18) โดยเขียนมุมมองของเพื่อนชาวญี่ปุ่นและเผยให้เห็นแนวคิดหลัก อารมณ์ ความคิดที่พึงปรารถนาของผู้เขียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และผู้วิจัยได้ค้นคว้าทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมเพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัยอีก 2 ด้าน ดังนี้

1. ด้านแนวคิด จินตนา ไบกาซูยี (Bakasuyi, 1991, p. 63) กล่าวถึงแนวคิดในวรรณกรรมสำหรับเด็กว่าควรวางให้ชัดเจนว่าเรื่องอะไร ใครทำอะไร ที่ไหน มีผลอะไร อย่างไร เป็นต้น จุดหมายของเรื่องหรือ Theme ของเรื่อง อาจนำมาเขียนเป็นบทนำเรื่องหรือจะนำมาสรุปในตอนจบของเรื่องก็ได้

ปราณี เชิงทอง (Chiangthong, 1983, p. 81) กล่าวถึง แนวคิด ว่าแนวคิดของเรื่องเป็นจุดมุ่งหมายในการเขียนซึ่งแต่งไว้ในเนื้อเรื่อง แนวคิดของเรื่องอาจจะเป็นความรักสัตว์ การยอมรับตนเองและผู้อื่น การเอาชนะอุปสรรค ความโหดร้ายของสงคราม แนวคิดของเรื่องควรพัฒนาไปตามลำดับเนื้อเรื่องและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวละครในเรื่อง ไม่จำเป็นต้องบอกให้รู้ตัวตัวละครเป็นคนเช่นไรบ้าง ควรให้ตัวละครแสดงบทบาทและบุคลิก ลักษณะออกมาเองจากการกระทำ ถ้าแนวคิดของเรื่องเป็นการสอนศีลธรรมจรรยาควรให้ตัวละครเป็นผู้ดำเนินเรื่อง โดยแทรกเรื่องศีลธรรมจรรยาไว้โดยไม่ให้เด็กรู้ตัวว่าเป็นการสั่งสอน เพราะเด็กไม่ชอบเรื่องที่เขียนขึ้นเพื่อสั่งสอนเด็กโดยตรง

กุหลาบ มัลลิกะมาส (Mallikamas, 2000, p. 105) กล่าวถึงแนวคิดในการเขียนวรรณกรรมไว้ว่า นักเขียนย่อมมองดูโลกและชีวิตมนุษย์ ในแง่มุมต่าง ๆ กัน และต่างก็มีแนวคิดที่มีต่อโลก ต่อสังคม และต่อชีวิตมนุษย์แตกต่างกัน แนวคิดหรือปรัชญาของนักเขียนจึงมีหลายแนว และต่างก็พยายามถ่ายทอดความคิดหรือปรัชญาต่าง ๆ นั้นในวรรณกรรมที่แต่งขึ้น นอกจากนี้การศึกษาแนวคิดของผู้แต่งนวนิยายควรวิเคราะห์ดังนี้

1) แนวคิดนั้นมีลักษณะสมจริงต่อสภาพสังคมและของมนุษย์เพียงใด ทำให้ผู้อ่านเข้าใจมนุษย์ และ

โดยนำเสนอผ่านผลงานของปิงชิน และ Zhuang (2007) ศึกษาสุนทรียศาสตร์ในวรรณกรรมของปิงชิน เรื่อง ส่งให้ผู้อ่านตัวน้อย พบว่าเป็นผลงานสำหรับเยาวชน ที่แสดงให้เห็นถึงศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ และเคารพตัวตน ของเยาวชน เป็นความรักระหว่างแม่กับลูก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยศึกษาวรรณกรรมร้อยแก้วสำหรับเยาวชน ของปิงชินที่อยู่ในแบบเรียนภาษาจีนระดับมัธยมต้น ของจีน จำนวน 4 เล่ม จากนั้นเสนอผลการวิจัยในรูปแบบ พรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description)

ทั้งนี้ บทความวิจัยนี้ใช้เกณฑ์การถอดเสียง ภาษาจีนแมนดารินด้วยอักขรวิธีไทย โดยคณะกรรมการ สืบค้นประวัติศาสตร์ไทยในเอกสารภาษาจีน ของสำนัก เลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปีพุทธศักราช 2547

ในส่วนของเรื่องโคมล้มดวงน้อยใช้คำแปลจาก หนังสือร้อยยิ้มและน้ำตาของหัวใจในพระราชนิพนธ์แปล โดยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยระบุเลขหน้าไว้ที่ท้ายคำแปลนั้น ส่วนเรื่องอื่น ๆ ได้แก่ เรื่อง “ส่งให้ผู้อ่านตัวน้อย” “รำลึกชมระบำ” และ “ชื่นชมดอกซากุระ” ไม่มีการระบุเลขหน้าไว้ที่ ท้ายคำแปลนั้น เนื่องจากการแปลโดยผู้วิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวรรณกรรมสำหรับเยาวชน ประเภทร้อยแก้วของปิงชิน จำนวน 4 เรื่อง ผู้วิจัย จำแนกผลการศึกษาเป็น 2 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) การศึกษาแนวคิดในวรรณกรรม และ 2) การศึกษา กลวิธีเสนอแนวคิดในวรรณกรรม ผู้วิจัยจะได้นำเสนอ ผลการศึกษาตามลำดับดังนี้

1. การศึกษาด้านแนวคิด ได้แก่ 1.1 แนวคิด ด้านอารมณ์และจิตใจ 1.2 แนวคิดด้านสังคม 1.3 แนวคิด ด้านสติปัญญา 1.4 แนวคิดด้านร่างกาย รายละเอียด ดังต่อไปนี้

1.1 แนวคิดด้านอารมณ์และจิตใจ ได้แก่ เรื่องจริยธรรม เรื่องความรัก ความผูกพันในครอบครัว เรื่องการยอมรับตนเอง เรื่องความเสียสละ เรื่องความ อุตสาหะ เช่น

ตัวอย่างที่ 1 จากเรื่องโคมล้มดวงน้อย ...我低声问：“你家还有什么人？”她说：“现在没有什么人，我爸爸到外面去了...”她没有说下去，只慢慢地从桔皮里掏出一瓢一瓢的桔瓣来，放在她妈妈的枕头边。(Bing, 1994b, p. 447) ...ฉันกระซิบถาม เด็กบอกว่า “ตอนนี้ไม่มีใคร พ่อหนูออกไปข้างนอกแล้ว...” เด็กไม่พูดอะไรต่อ ค่อย ๆ แกะส้มออกจากเปลือกเป็นกลีบ ๆ แล้วเอากลีบส้มวางไว้ ใกล้ ๆ หมอนของแม่ (Princess Maha Chakri, 2015, p. 14)

ตัวอย่างที่ 2 จากเรื่องส่งให้ผู้อ่านตัวน้อย สารบัญที่ 13 ... “精美的月亮，自然是母亲” 每夜“俯着看我”，使我能“安稳的在她的爱光中睡去”；“早晨勇敢灿烂的太阳，自然是父亲了。他从对山的树梢，雍容尔雅的上来，他又温和又严肃的对我说‘又是一天了！’我就欢欢喜喜的坐起来” (Bing, 1994a, p. 128) ...“พระจันทร์ดวงมนนั้นคือแม่” “ก้มลงมองฉัน” ทุกค่ำคืน ทำให้ฉันหลับอย่างสบายท่ามกลางแสงแห่งความรัก ของท่าน “ดวงตะวันอันเจิดจรัสยามเช้า นั่นคือพ่อของฉัน ที่ขึ้นจากยอดไม้ตรงข้ามกับภูเขาอย่างสง่างาม แล้วพูด กับฉันอย่างอ่อนโยนและจริงจังว่า “ขึ้นวันใหม่อีกวันหนึ่ง แล้ว!” ฉันจึงลุกขึ้นนั่งอย่างมีความสุข

ตัวอย่างที่ 3 จากเรื่องส่งให้ผู้อ่านตัวน้อย สารบัญที่ 19 ...同情和爱，在疾病忧苦之中，原来是这般的重大而慰藉！我从来以为同情是应得的，爱是必得的，便有一种轻藐与忽视。然而此应得与必得，只限于家人骨肉之间。因为家人骨肉之爱，是无条件的，换一句话说，是以血统为条件的。至于朋友同学之间，同情是难得的，爱是不可必得的，幸而得到，那是施者自己人格之伟大！此次久病客居，我的友人的馈送慰问，风雪中殷勤的来访，显然的看出不是敷衍，不是勉强。(Bing, 1994a, p. 239) ...ในขณะที่เจ็บป่วยนั้น เห็นอกเห็นใจ และความรัก กลายเป็นการปลอบโยนเป็นพิเศษ ฉันคิดว่าตลอดว่าจะ ต้องได้รับความเห็นอกเห็นใจ ได้รับความรักนั้นอยู่แล้ว

จึงมีความรู้สึกถูกดูถูกและละเลย อย่างไรก็ตามก็เป็นสิ่งที่สมควรได้รับและต้องจำกัดอยู่ในกรอบครีวเดียวกันเท่านั้น เพราะความรักในกรอบครีวไม่มีเงื่อนไข กล่าวคือใช้ความสัมพันธ์ทางสายเลือดเป็นเงื่อนไข สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมชั้นนั้น ความเห็นอกเห็นใจนั้นหายาก ความรักเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นต้องได้รับ เป็นความโชคดีที่ได้รับ นั่นขึ้นอยู่กับคุณธรรมชั้นสูงของผู้ให้ ทว่าครั้งนี้ฉันอาศัยอยู่ที่นั่นเป็นเวลานาน เพื่อนของฉันส่งข้อความมาทักทายปลอบใจ และฝากพายุหิมะมาเยี่ยมด้วยความเอาใจใส่ ซึ่งเห็นได้ชัดว่าไม่ได้ทำแบบขอไปที และไม่ใช้การบังคับ

จากการศึกษาแนวคิดทั้ง 3 ตัวอย่างข้างต้น ด้านอารมณ์และจิตใจพบว่า เน้นด้านความรักของมารดา และความรักในครอบครัว ทำให้เด็กเข้าใจความรัก ซึ่งเป็นพื้นฐานทางจิตใจที่มนุษย์ทุกคนต้องการ เมื่อครอบครัวอบอุ่นและเด็กจะรู้จักรัก เด็กจะแสดงออกโดยการปฏิบัติตนในทางที่ถูกต้องเหมาะสมเพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว โดยรู้จักหน้าที่ของลูกเมื่อยังเป็นเด็ก และบทบาทของพ่อแม่ในการสร้างสถาบันครอบครัวที่เข้มแข็งต่อไป และตัวอย่างที่ 3 ยังมีแนวคิดเกี่ยวกับความรักความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่นอีกด้วย

1.2 แนวคิดด้านสังคม เป็นเรื่องการดำรงชีวิตในสังคม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติเกี่ยวกับต้นไม้และป่า ซึ่งทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ สามารถแสดงพฤติกรรมอย่างเหมาะสม เพื่อให้สังคมยอมรับและเข้ากับคนสังคมได้ ได้แก่

ตัวอย่างที่ 1 จากเรื่องโคมสัมดวงน้อย ...我的朋友已经回来了，看见我提着桔灯，便问我从哪里来。我说：“从.....从王春林家来。”她惊异地说：“王春林，那个木匠，你怎么认得他？去年山下医学院里，有几个学生，被当作共产党抓走了，以后王春林也失踪了，据说他常替那些学生送信...”。(Bing, 1994b, p. 447) ...เพื่อนฉันกลับมาแล้ว เห็นฉันถือโคมสัมดวงน้อยก็ถามว่าฉันไปไหนมา ฉันบอกว่า “มาจาก...จากบ้านหวังซุนหลิน” เพื่อนพูดอย่างแปลกใจ “หวังซุนหลินช่างไม้คนนั้นนะเธอ เธอรู้จักเขาได้อย่างไร ปีที่แล้วนักเรียน

แพทย์ 2-3 คน ในโรงพยาบาลที่อยู่ด้านล่างของภูเขาถูกจับไป เพราะเป็นสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ อีกไม่นานหวังซุนหลินก็หายไป เล่ากันว่าหวังซุนหลินช่วยส่งจดหมายให้พวกนักศึกษานั้นบ่อย ๆ” (Princess Maha Chakri, 2015, p. 16)

ตัวอย่างที่ 2 จากเรื่องส่งให้ผู้อ่านตัวน้อย สารานฉบับที่ 18 ...海上看不见什么，看落日其实也够有趣的了，不过这很难描写。我看见飞鱼，背上两只蝗虫似的翅膀。我看见两只大鲸鱼，看不见鱼身，只远远看见它们喷水。(Bing, 1994a, p. 229) ...ในทะเลไม่มีสิ่งใดดู และการชมพระอาทิตย์อัสดงเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ยากจะพรรณนาได้ ฉันเห็นปลาบิน มีปีกเหมือนตั๊กแตนสองตัวอยู่ที่หลัง ฉันเห็นวาฬตัวใหญ่สองตัว มองไม่เห็นลำตัวของมัน ทว่าเห็นเพียงพวกมันพ่นน้ำอยู่ระยะไกล

ตัวอย่างที่ 3 จากเรื่องส่งให้ผู้อ่านตัวน้อย สารานฉบับที่ 21 ...千山草动，猎猎风生的时候，真恐自暗黑的林中，跳出些猛兽。虽然屋主人告诉我说，山中只有一只箭猪，和一只小鹿，而我终是心怯。(Bing, 1994a, p. 247) ...ทิวเขาและต้นหญ้าที่พลิ้วไหว เมื่อเสียงลมพัดผ่านธงล้าสัตว์ฉันเกรงว่าสัตว์ร้ายบางตัวจะกระโดดออกจากป่าอันมืดมิด แม้เจ้าของบ้านจะบอกว่าบนเขามีแค่เม่นและกวางตัวเล็ก ๆ ทว่าฉันก็ยังหวาดกลัว

จากการศึกษาแนวคิดด้านสังคมพบว่าส่วนใหญ่ผู้เขียนนำเสนอชีวิตความเป็นอยู่แบบชนบทที่มีความเรียบง่าย ต้องการความมั่นคงปลอดภัย อีกทั้งตัวอย่างที่ 1 ยังสอดแทรกบริบททางสังคมของสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ที่เกิดขึ้นจริงในปี ค.ศ. 1945 ไว้ และตัวอย่างที่ 2 และ 3 กล่าวถึงสัตว์ในทะเล และสัตว์ที่อยู่ในป่า โดยให้ความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ทำให้เด็กได้รับความบันเทิง สนุกสนานเพลิดเพลินสนองความต้องการของเด็ก

1.3 แนวคิดด้านสติปัญญา เสนอแนวคิดเพื่อให้เด็กมีสติปัญญาและไหวพริบ พิจารณาปัญหาได้เมื่อมีปัญญา ปัญหาทุกอย่างก็จะแก้ไขได้ ได้แก่

ตัวอย่างที่ 1 จากเรื่องโคมสัณตวงน้อย ...炉火的微光，渐渐地暗了下去，外面变黑了。我站起来要走，她拉住我，一面极其敏捷地拿过穿着麻线的大针，把那小桔碗四周相对地穿起来，像一个小筐似的，用一根小竹棍挑着，又从窗台上拿了一段短短的蜡烛头，放在里面点起来，递给我说：“天黑了，路滑，这盏小桔灯照你上山吧！”。

(Bing, 1994b, p. 447) ...“ไฟในเตาส่องแสงสลัวมีดลงทุกที ท้องฟ้าข้างนอกก็มืดแล้ว ฉันยืนขึ้นเตรียมตัวจะเดินออกไป เด็กตั้งตัวฉันไว้ หยิบเข็มเล่มใหญ่ที่ร้อยด้ายป่านอยู่มาเย็บเปลือกส้มโยงด้วยเส้นด้าย 4 เส้น ทำเป็นตระกร้าเล็กๆ อย่างคล่องแคล่ว ใช้ไม้ไผ่เล็กมาคานไว้ทำเป็นด้ามจับ แล้วเอากันเทียนที่ขอบหน้าต่างมาใส่ในโคมเปลือกส้ม จุดเทียนแล้วส่งให้ฉัน (Princess Maha Chakri, 2015, p. 14)

ตัวอย่างที่ 2 จากเรื่องชื่นชมดอกซากุระ ...我的日本朋友告诉我，樱花一共有三百多种，最多的是山樱，吉野樱，和八重樱。山樱和吉野樱不像桃花那样地白中透红，也不像梨花那样地白中透绿，它是莲灰色的。(Bing, 1994c, p. 91) ...เพื่อนชาวญี่ปุ่นบอกฉันว่ามีดอกซากุระมากกว่า 300 ชนิด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นซากุระภูเขา (เชอร์รี่ภูเขา Prunus Serrulata) ซากุระโยชิโนะ และซากุระยาเอะ ซากุระภูเขาและซากุระโยชิโนะ ไม่ใช่สีขาวแฉงเหมือนดอกพีช และก็ไม่ใช่สีขาวแฉงเขียวเหมือนดอกลูกแพร์ มันเป็นสีเทาของดอกบัว

จากการศึกษาแนวคิดด้านสติปัญญาพบว่า ตัวอย่างที่ 1 ได้เสนอการคิดแบบเป็นเหตุเป็นผลและสร้างสรรค์ โดยเริ่มจากการแก้ปัญหาหรือสถานการณ์ใกล้ตัวที่ง่ายก่อน แล้วจึงแก้ไขปัญหาคับซ้อนขึ้นเมื่อเด็กต้องเผชิญปัญหา จนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตัวเอง และช่วยเหลือผู้อื่นในสังคม ส่วนตัวอย่างที่ 2 เป็นการเสนอความรู้รอบตัวให้กับเยาวชน ทำให้กล่าวได้ว่าวรรณกรรมสำหรับเยาวชนเป็นแหล่งความรู้ที่ทำให้เด็กประพติดพิติดของตนเองและสังคม

1.4 แนวคิดด้านร่างกาย เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ และเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนให้มีความรู้และทักษะในการป้องกันตนเองได้ถูกต้อง ได้แก่

ตัวอย่างที่ 1 จากเรื่องโคมสัณตวงน้อย ...我轻轻地问：“大夫来过了吗？”她说：“来过了，给妈妈打了一针.....她现在很好。”她又像安慰我似的说：“你放心，大夫明早还要来的。(Bing, 1994b, p. 446) ...ฉันถามเบา ๆ “หมอมามาหรือยัง” “มาแล้วค่ะ มาฉีดยาให้แม่เข็มหนึ่ง ตอนนี้อยู่สบายดีแล้ว” เธอชวนฉันคุยเหมือนกับว่าจะปลอบใจฉัน “คุณสบายใจได้แล้วค่ะ พรุ่งนี้เช้าหมอจะมาอีก” (Princess Maha Chakri, 2015, p. 14)

ตัวอย่างที่ 2 จากเรื่องส่งให้อ่านตัวน้อย สำนวนฉบับที่ 11 ...小朋友们知道我不幸病了，我却没想到这病是须休息的，所以当医生缓缓的告诉我的时候，我几乎神经错乱。(Bing, 1994a, p. 115) เด็ก ๆ ต่างรู้ว่าฉันโชคร้ายที่เจ็บป่วย ทว่าฉันกลับไม่คิดว่าการป่วยนี้จำเป็นต้องพักผ่อน ดังนั้นตอนที่หมอค่อย ๆ บอกฉัน ฉันจึงเกิดความสับสนทางจิตใจอยู่เล็กน้อย

การศึกษาแนวคิดด้านร่างกายพบการนำเสนอเพียงส่วนน้อย โดยตัวอย่างที่ 1 เป็นการรักษาการเจ็บป่วย ส่วนในตัวอย่างที่ 2 บอกให้รู้ว่าหากเจ็บต้องพักผ่อนเท่านั้น ไม่พบการนำเสนอส่วนแนวคิดด้านสุขภาพอื่นๆ เช่น การดูแลสุขภาพ ปลูกฝังการดีมนมในเด็ก การปฏิบัติตนให้ห่างไกลจากโรคภัย เป็นต้น

จากการศึกษาแนวคิดต่าง ๆ ในวรรณกรรมสำหรับเยาวชนของปิงชินพบว่า แนวคิดมีบทบาทในการพัฒนาเด็กด้านอารมณ์และจิตใจ ด้านสังคม ด้านสติปัญญา และด้านร่างกาย แนวคิดด้านอารมณ์และจิตใจเน้นหนักในเรื่องของความรักของมารดาและครอบครัว ความรักที่บริสุทธิ์ ความรักธรรมชาติ และความรักต่อผู้อื่น ปลูกฝังให้เด็กมีจริยธรรม แนวคิดด้านสังคมเพื่อให้เด็กมีความสุขในการใช้ชีวิตในสังคม อยู่ร่วมกับผู้อื่นโดยมีจิตสาธารณะ ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสอดแทรกสภาพสังคมขณะนั้น ทำให้เด็กมีสำนึกรักบ้านเกิดเมืองนอน แนวคิดด้านสติปัญญาเพื่อให้เด็กคิดแก้ปัญหาเป็น และแนวคิดด้านร่างกายนั้นนำเสนอเพียงส่วนน้อย ไม่พบการนำเสนอส่วนแนวคิดด้านสุขภาพ เช่น การดูแลสุขภาพ ปลูกฝังการดีมนมในเด็ก การปฏิบัติตนให้ห่างไกลจากโรคภัย การออกกำลังกาย

2. กลวิธีเสนอแนวคิด 4 กลวิธี ได้แก่

- 2.1 กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านโครงเรื่อง 2.2 กลวิธีเสนอแนวคิดผ่านตัวละคร 2.3 กลวิธีเสนอแนวคิดผ่านฉาก 2.4 กลวิธีเสนอแนวคิดผ่านมุมมองผู้เขียน

2.1 กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านโครงเรื่อง ได้แก่ 2.1.1 โครงเรื่องที่แสดงถึงความพากเพียรพยายามของตัวละคร 2.1.2 โครงเรื่องที่แสดงถึงความรักในครอบครัว 2.1.3 โครงเรื่องที่แสดงถึงสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ได้แก่ เรื่องส่งให้ผู้อ่านตัวน้อย ซึ่งผูกเรื่องโดยเขียนเรื่องราวการเดินทางไกล ยากลำบาก ความรักและคิดถึงครอบครัว โดยสอดแทรกสภาพสังคมในขณะนั้น เรื่องรำลึกชมระบำ ซึ่งผูกเรื่องเกี่ยวระบำอินเดียที่ต้องพากเพียรฝึกฝน และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนกับประเทศอินเดียโดยไม่มีการแสดงถึงความรักในครอบครัว เรื่องโคมล้มดวงน้อย ผูกเรื่องโดยแสดงถึงความพากเพียรของเด็ก ความรักในครอบครัว และสอดแทรกสังคมจีนในสมัยนั้น เรื่องชื่นชมดอกซากุระ ผูกเรื่องโดยแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศระหว่างจีนกับญี่ปุ่น โดยพบเรื่องที่ใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านโครงเรื่องครบ 3 ลักษณะ ได้แก่ เรื่องส่งให้ผู้อ่านตัวน้อย และเรื่องโคมล้มดวงน้อย

2.2 กลวิธีเสนอแนวคิดผ่านตัวละคร ตัวละครคือ องค์ประกอบสำคัญทำให้เกิดเหตุการณ์และเรื่องราวต่าง ๆ การสร้างตัวละครในวรรณกรรมสำหรับเยาวชนมีส่วนเสนอแนวคิดตามจุดมุ่งหมายที่ผู้เขียนต้องการ ซึ่งพบว่าผู้เขียนใช้กลวิธีเสนอแนวคิดผ่านตัวละคร ได้แก่

2.2.1 ผ่านบุคลิกลักษณะและพฤติกรรมของตัวละคร เป็นการเสนอแนวคิดทำให้ผู้อ่านมองเห็นรูปร่างหน้าตา วัย ความรู้สึกนึกคิด สภาพชีวิต ความสนใจ ตลอดจนพฤติกรรมของตัวละครเพื่อนำผู้อ่านไปสู่แนวคิดที่ผู้เขียนต้องการเสนอ เช่น

ตัวอย่างที่ 1 จากเรื่องโคมล้มดวงน้อย ...我掀开帘子，看见一个小姑娘，只有八九岁光景，瘦瘦的苍白的脸，冻得发紫的嘴唇，头发很短，穿一身很破旧的衣裤，光脚穿一双草鞋，正在登上竹凳想去摘墙上的听话器，看见我似乎吃了一惊，把手缩了回来。(Bing, 1994b, p. 445) ...ฉันเปิดม่านดู เห็นเด็กหญิงอายุ

ราว 8-9 ปี ใบหน้าผอมเซียวไม่มีเลือดฝาด ปากสีม่วงด้วยความหนาว ผมสั้นมาก สวมเสื้อผ้าเก่า ๆ ซอมซ่อ เท้าเปล่า ไม่มีถุงเท้าหรือผ้าห่อหุ้ม สวมรองเท้าแตะ ทำด้วยฟาง กำลังยืนอยู่บนม้านั่ง พยายามเอื้อมหยิบหูโทรศัพท์ที่อยู่ติดข้างฝาผนัง เด็กหันมาเห็นฉันเข้า ก็ตกใจ หดมือกลับ (Princess Maha Chakri, 2015, p. 10)

ตัวอย่างที่ 2 จากเรื่องรำลึกชมระบำ ...卡拉玛·拉克希曼出来了。真是光艳的一闪！她向观众深深地低头合掌，抬起头来，她亮出了她的秀丽的面庞和那能说出万千种话的一对长眉，一双眼睛。(Bing, 1994b, p. 466) ...คารามา·ลักษมาน ออกมาแล้ว ช่างเปล่งประกายเจิดจรัสจริง ๆ ! เธอประสานมือและก้มศีรษะโค้งคำนับต่อผู้ชมด้วยความจริงใจ เมื่อเงยหน้าขึ้น เผยให้เห็นใบหน้าที่เปล่งประกายงดงาม คิ้วยาวและดวงตาคู่หนึ่งที่สื่อแทนคำพูดมากมายของเธอ

ตัวอย่างที่ 3 จากเรื่องส่งให้ผู้อ่านตัวน้อย สาสนฉบับที่ 4 ...自此以南，浮云蔽日。轨道旁时有小湫。也有小孩子，在水里洗澡游戏。更有小女儿，戴着大红花，坐在水边树底作活计，那低头穿线的情景，煞是温柔可爱。(Bing, 1994a, p. 74) ...ตั้งแต่นั้นมา เมฆลอยปกคลุมดวงอาทิตย์อยู่ทางทิศใต้ มีบ่อน้ำเล็ก ๆ อยู่ข้างทาง ซึ่งในน้ำมีเด็ก ๆ อาบน้ำและเล่นกัน อีกทั้งยังมีสาวน้อยสวมชุดดอกไม้สีแดงนั่งทำงานอยู่ที่ใต้ต้นไม้ริมน้ำ ภาพที่ก้มหน้าพันด้ายนั้นช่างอ่อนโยนและน่ารักจริง ๆ

จากการศึกษากลวิธีเสนอแนวคิดผ่านบุคลิก ลักษณะ และพฤติกรรมของตัวละครพบว่า มีตัวละครเพียงไม่กี่ตัว ส่วนใหญ่เป็นเด็กและสัตว์ ทำให้เด็กเข้าถึงตัวละครง่ายขึ้น มีการพัฒนาบุคลิกลักษณะและปรับพฤติกรรมให้ประพติดี ส่วนตัวละครสัตว์นั้นให้ความรู้เรื่องธรรมชาติแก่เด็ก การเสนอแนวคิดของผู้เขียนเกี่ยวกับสัตว์จะมีเนื้อหาสอดแทรกการดำรงชีวิต แหล่งอาหาร ที่อยู่อาศัย และเรื่องราวที่น่ารู้เกี่ยวกับสัตว์

2.2.2 กลวิธีเสนอแนวคิดผ่านตัวละครจากบทสนทนาเป็นการเสนอแนวคิดโดยตัวละครใช้ถ้อยคำพูดจาตอบโต้กัน ในการดำเนินเรื่อง และทำให้ผู้อ่าน

ทราบลักษณะนิสัยของตัวละคร ช่วยให้เรื่องราวน่าอ่าน อีกทั้งช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวและแนวคิดของเรื่อง ตามความมุ่งหมายของผู้เขียน ซึ่งได้แก่

ตัวอย่างที่ 1 จากเรื่องโคมสัณตวงน้อย ...我赞赏地接过，谢了她，她送我出到门外，我不知道说什么好，她又像安慰我似的说：“不久，我爸爸一定会回来的。那时我妈妈就会好了。”她用手在面前画一个圆圈，最后按到我的手上：“我们大家都好了！”显然地，这“大家”也包括我在内。(Bing, 1994b, p. 446-447) ...ฉันรับโคมมาด้วยความชื่นชม กล่าวขอบคุณเด็กน้อย เด็กส่งฉันที่หน้าประตู ฉันไม่รู้จะพูดอะไรดี เด็กกลับปลอบโยนฉัน “อีกไม่นานพ่อของหนูก็จะกลับมา ตอนนั้นแม่ก็จะหายดีแล้ว” (Princess Maha Chakri, 2015, p. 14)

ตัวอย่างที่ 2 จากเรื่องชื่นชมดอกซากุระ ...我回过头来，问着同行的日本朋友：“樱花不消说是美丽的，但是从日本人看来，到底樱花美在那里？”他搔了搔头，笑着说：“世界上没有不美的花朵.....至于对某一种花的喜爱，却是由于各人心中的感触。(Bing, 1994c, p. 694) ...ฉันหันไปถามเพื่อนชาวญี่ปุ่นที่ร่วมการเดินทางว่า “ดอกซากุระนั้นสวยงาม ทว่าในมุมมองของคนญี่ปุ่นนั้น คิดว่าดอกซากุระสวยงามตรงไหน?” เขาเกาศีรษะแล้ว พูดด้วยรอยยิ้มว่า “ในโลกนี้ไม่มีดอกไม้ใดที่ไม่สวยงาม...ส่วนการชื่นชมดอกไม้ใดนั้น กลับเป็นความรู้สึกในใจของแต่ละคน”

จากการศึกษากลวิธีในการนำเสนอแนวคิด ด้วยบทสนทนาพบว่า ตัวอย่างที่ 1 แนะนำให้เยาวชนรู้จักอดทนแก้ปัญหาอย่างเข้มแข็ง มองโลกในแง่ดี เห็นคุณค่าของสิ่งใกล้ตัว อีกทั้งยังมอบกำลังใจ ปลอบใจผู้อื่นแม้ขณะที่ตนเองอยู่ในสถานการณ์ยากลำบาก และตัวอย่างที่ 2 ผู้เขียนใช้วิธีให้ตัวละครสื่อสารโต้ตอบกันเพื่อให้เด็กทราบเรื่องราวจะทำให้เรื่องราวสมจริงมีชีวิตชีวา ส่งผลให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราว ความรู้ต่าง ๆ

2.3 กลวิธีเสนอแนวคิดผ่านฉาก ได้แก่

2.3.1 การเสนอแนวคิดผ่านฉากที่เป็น

สถานที่ เป็นสภาพแวดล้อมของตัวละคร ทำให้ผู้อ่านรู้ว่าเหตุการณ์เกิดขึ้นได้อย่างไร ทำให้เรื่องน่าสนใจและสามารถถ่ายทอดแนวคิดต่าง ๆ ผ่านฉาก ซึ่งได้แก่

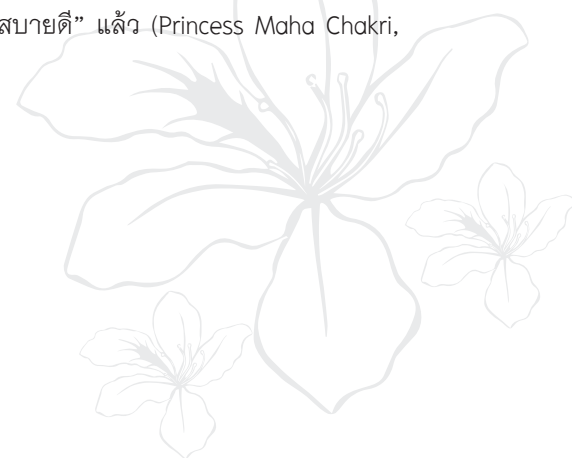
ตัวอย่างที่ 1 จากเรื่องรำลึกชมระบำ ...帘幕慢慢地拉开，台中间小桌上供奉着一尊湿婆天5的舞像，两旁是燃着的两盏高脚铜灯，舞台上的气氛是静穆庄严的。(Bing, 1994b, p. 466) ...ม่านค่อย ๆ เปิดออก มีรูปปั้นพระอิศวรรำรำประดิษฐานบนโต๊ะเล็ก ๆ กลางเวที มีตะเกียงทองแดงสูง 2 ดวง จุดไฟอยู่ทั้งสองข้าง บรรยากาศบนเวทีเงียบสงบและเคร่งขรึม ตัวอย่างที่ 2 จากเรื่องส่งให้ผู้อ่านตัวน้อย สาลันฉบับที่ 18 ...几个山下的人家，十分幽雅，木墙竹窗，繁花露出墙头，墙外有小桥流水。(Bing, 1994a, p. 229) ...บ้านหลายหลังที่เชิงเขาสวยงามมาก มีผนังไม้และหน้าต่างไม้ไผ่ อีกทั้งยังมีดอกไม้บานสะพรั่ง ยืนจากกำแพง มีสะพานเล็ก ๆ ทอดพาดข้ามลำธาร

กลวิธีเสนอแนวคิดผ่านฉากที่เป็นสถานที่ เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติโดยใช้ฉากชนบทและฉากที่แสดงการรำรำเคลื่อนไหว ฉากที่แสดงแนวคิดด้านอารมณ์และจิตใจทำให้เห็นความรักความผูกพันในครอบครัว

2.3.2 การเสนอแนวคิดผ่านฉากที่เป็น

เวลา คือช่วงเวลาหรือระยะเวลาที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่อง ฉากมีส่วนเชื่อมโยงเหตุการณ์และการดำเนินเรื่องทำให้ผู้อ่านเกิดแนวคิด ได้แก่

ตัวอย่างที่ 1 จากเรื่องโคมสัณตวงน้อย ...十二年过去了，那小姑娘的爸爸一定早回来了。她妈妈也一定好了吧？因为我们“大家都‘好’了！”。(Bing, 1994b, p. 447) ...12 ปีผ่านไป พ่อเด็กหญิงคงจะกลับมาแล้ว แม่ของเด็กน่าจะหายดีแล้ว พวกเรา “ทุกคนสบายดี” แล้ว (Princess Maha Chakri, 2015, p. 16)

ตัวอย่างที่ 2 จากเรื่องส่งให้ผู้อ่านตัวน้อย
 สาส์ฉบับที่ 7...八月十八夜，正是双星渡河之夕。
 晚餐后独倚阑旁，凉风吹衣。银河一片
 星光，照到深黑的海上。(Bing, 1994a, p. 86)
 ...ในคืนวันที่สิบแปดเดือนสิงหาคมเป็นคืนที่ดาวคู่ข้ามมา
 พบกัน หลังอาหารเย็นยืนเอนกายตามลำพัง ลมเย็น ๆ
 พัดเสื้อผ้าปลิวไสว ทางช้างเผือกเต็มไปด้วยแสงดาว
 ล่องกระพริบท่องทะเลลึกที่มีมิติ

การเสนอแนวคิดผ่านฉากที่เป็นเวลา
 ผู้เขียนใช้วิธีบรรยายและพรรณนาฉากในชนบทที่มี
 ความเรียบง่ายเป็นฉากที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ ทำให้ผู้อ่าน
 เกิดจินตนาการโดยเลือกสรรถ้อยคำที่บรรยายแสดงให้เห็น
 ถึงการเปลี่ยนแปลงทำให้ผู้อ่านเห็นภาพคล้ายตาม
 ไปด้วย และในตัวอย่างที่ 1 ได้นำเสนอความคิดโดยใช้เวลา
 ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้ายตามและเกิดแนวคิดมองโลก
 ในแง่ดีตามที่ผู้เขียนต้องการ

2.4 กลวิธีเสนอแนวคิดผ่านมุมมองผู้เขียน
 เป็นการเสนอด้วยวิธีการที่ผู้เขียนเป็นผู้รู้แจ้งเห็นจริง
 ทุกอย่างเกี่ยวกับตัวละคร ทั้งที่เป็นเหตุการณ์และ
 ความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร การเสนอด้วยวิธีนี้ผู้เขียน
 จะเป็นผู้ถ่ายทอดความคิดในมุมมองของผู้เขียนในแง่มุมมอง
 ต่าง ๆ แก่ผู้อ่านทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวและเกิดแนวคิด
 ตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน ซึ่งได้แก่

ตัวอย่างที่ 1 จากเรื่องโคมสัมดวงน้อย
 ...她用小手在面前画一个圆圈，最后按到我
 的手上：“我们大家也都好了！”显然地，这
 “大家”也包括我在内。(Bing, 1994b, p. 447)
 ...เด็กใช้มือเล็ก ๆ วาดเป็นวงในอากาศ และสุดท้ายก็มาจิ้ม
 มือฉัน “ทุกคนสบายดี” คำว่า “ทุกคน” นี้หมายถึงฉันด้วย
 (Princess Maha Chakri, 2015, p. 16)

ตัวอย่างที่ 2 จากเรื่องรำลึกชมระบำ
北京的早春，找不到像她们的南印度故
 乡那样的丰满芬芳的花朵，我们只能学她
 们的伟大诗人泰戈尔的充满诗意的说法：
 让我们将我们一颗颗的赞叹感谢的心，像一
 朵朵的红花似的穿成花串，献给她们挂在胸
 前，带回到印度人民那里去，感谢他们的

友谊和热情，感谢他们把拉克希曼姐妹送
 来的盛意！。(Bing, 1994b, p. 468) ...ต้นฤดูใบไม้ผลิ
 ในปักกิ่ง ไม่อาจหาดอกไม้ที่ชุ่มน้ำและมีกลิ่นหอมเหมือน
 บ้านเกิดในอินเดียได้ได้ พวกเราทำได้เพียงกล่าวบทกวี
 ที่ได้จาก รพินทรนาถ ฐากูร นักกวีผู้ยิ่งใหญ่ของพวกเราว่า:
 ให้พวกเราได้ใช้หัวใจที่ละดวงแสดงความชื่นชมและขอบคุณ
 เหมือนพวงมาลัยดอกไม้สีแดงที่เบ่งบาน มอบไว้ในอ้อมอก
 ของพวกเราแล้วนำกลับไปถึงชาวอินเดีย เพื่อขอบคุณใน
 มิตรภาพและความปรารถนาดีของพวกเขา อีกทั้งยังขอบคุณ
 พวกเขาในความกรุณาและน้ำใจที่ส่งพี่น้องลักษมาณา
 มา

ตัวอย่างที่ 3 จากเรื่องส่งให้ผู้อ่านตัวน้อย
 สาส์ฉบับที่ 5...我虽是弱者，我还有我自己的
 傲岸，我还不肯在不相干的大人前，披露
 我的弱点。行前和一切师长朋友的谈话，
 总是喜笑着说的。我不愿以我的至情，来
 受他们的讥笑。然而我却愿以此在上帝和
 小朋友面前乞得几点神圣的同情的眼泪！。
 (Bing, 1994a, p. 77) ...แม้ฉันจะอ่อนแอ ทว่าฉันก็ยัง
 ภูมิใจในตนเอง และฉันยังไม่ยอมเผยความอ่อนแอของฉัน
 ต่อหน้าผู้อื่น ก่อนเดินทางมักจะถูกคุยกับอาจารย์และ
 เพื่อน ๆ ด้วยรอยยิ้มเสมอ ฉันไม่ยอมให้พวกเขามองข้าม
 ความภูมิใจของฉัน อย่างไรก็ตาม ฉันกลับอยากใช้หยาดน้ำตา
 ขอความเห็นใจต่อหน้าพระเจ้าและพวกเด็ก ๆ

กลวิธีเสนอแนวคิดผ่านมุมมองผู้เขียนเป็น
 การเล่าเรื่องในฐานะผู้ประพันธ์ซึ่งได้พบเห็นเหตุการณ์นั้น
 และถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ทำให้ผู้อ่านทราบเหตุการณ์
 ความรู้สึก การกระทำ การแสดงออกของตัวละครทุกอย่าง
 จากนั้นผู้เขียนก็สอดแทรกความคิดให้แก่ผู้อ่าน นอกจาก
 เรื่องการใช้ชีวิตที่เด่นชัดแล้ว ผู้เขียนยังให้แง่คิด เกี่ยวกับการ
 การมองโลกในแง่ดี ความรู้สึกสำนึกรักบ้านเกิด มิตรภาพ
 ระหว่างประชาชนสองประเทศ และจากตัวอย่างที่ 3 แสดงถึง
 ความศรัทธาในศาสนาคริสต์ของปิงชินโดยถ่ายทอด
 ความรักของพระเจ้าส่งไปถึงเด็ก ๆ

สรุปได้ว่ากลวิธีเสนอแนวคิดประกอบด้วย
 2.1 กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านโครงเรื่องพบว่า ทั้ง 4 เรื่อง
 มีโครงเรื่องแสดงถึงสังคมจีนและความสัมพันธ์ระหว่าง
 ประเทศ 2.2 กลวิธีเสนอแนวคิดผ่านตัวละคร โดยพบว่า
 ตัวละครเพียงไม่กี่ตัวละคร ส่วนใหญ่เป็นเด็กและสตรี

นำเสนอแนวคิด ด้านความรัก การอดทนแก้ปัญหาอย่างเข้มแข็ง มองโลกในแง่ดี 2.3 กลวิธีเสนอแนวคิดผ่านฉากนำเสนอแนวคิดผ่านฉากที่เป็นสถานที่แสดงให้เห็นบรรยากาศแบบชนบท ทำให้เกิดความรู้สึกตระหนักในคุณค่าและความงามของธรรมชาติ 2.4 กลวิธีเสนอแนวคิดผ่านมุมมองผู้เขียน โดยให้แง่คิดเกี่ยวกับ ความรัก การมองโลกในแง่ดี ความรู้สึกสำนึกรักบ้านเกิด มิตรภาพระหว่างประชาชนสองประเทศ ถ่ายทอดความรักของพระเจ้าในศาสนาคริสต์ไปถึงเด็ก ๆ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดต่าง ๆ ในวรรณกรรมสำหรับเยาวชนของปิงชิน ได้แก่

1. การศึกษาด้านแนวคิดโดยแบ่งเป็น

1.1 ด้านอารมณ์และจิตใจ ซึ่งผู้เขียนนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความรักของมารดา ความรักของเด็กที่บริสุทธิ์ ความรักธรรมชาติและความรักต่อผู้อื่น ซึ่งนับเป็นจุดเด่นที่สำคัญและเป็นหัวใจหลักของวรรณกรรมสำหรับเยาวชนของปิงชิน

1.2 ด้านสังคม นำเสนอสังคมแบบชนบท ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ บริบททางสังคมของสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ ทำให้เด็กมีความสุขในการใช้ชีวิตในสังคม อยู่ร่วมกับผู้อื่นโดยมีจิตสาธารณะในการอนุรักษสิ่งแวดล้อม

1.3 ด้านสติปัญญา นำเสนอแนวคิดแบบมีเหตุผลและสร้างสรรค์ เพื่อให้เด็กคิดแก้ปัญหาเป็น โดยเริ่มจากการแก้ปัญหาหรือสถานการณ์ใกล้ตัวที่ง่ายก่อน แล้วจึงแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนขึ้น

1.4 ด้านร่างกาย พบการนำเสนอเพียงเล็กน้อย โดยเป็นแนวคิดการรักษาตัวเมื่อเจ็บป่วย ไม่พบการนำเสนอด้านสุขภาพ เช่น การดูแลสุขภาพ ปลูกฝังการดื่มนมในเด็ก การปฏิบัติตนให้ห่างไกลจากโรคภัย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการปรับปรุงเนื้อหาเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพให้ครอบคลุมในด้านต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การปลูกฝังการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การรับประทานผัก ผลไม้ และการดื่มนม การรักษาสุขภาพฟัน เป็นต้น

2. การศึกษาด้านกลวิธีเสนอแนวคิด แบ่งเป็น

2.1 ผ่านโครงเรื่อง ได้แก่ 2.1.1 โครงเรื่องที่แสดงถึงความพากเพียรพยายามของตัวละคร 2.1.2 โครงเรื่องที่แสดงถึงความรักในครอบครัว 2.1.3 โครงเรื่องที่แสดงถึงสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ โดยพบทั้ง 4 เรื่องมีโครงเรื่องที่แสดงถึงสังคมจีนและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อีกทั้งพบว่าเรื่องที่ใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านโครงเรื่องครบ 3 ลักษณะ ได้แก่ เรื่องส่งให้ผู้อ่านตัวน้อย และเรื่องโคมสัคมวงน้อย

2.2 ผ่านตัวละคร ซึ่งเป็นวิธีที่ผู้เขียนใช้มากที่สุด พบจำนวนตัวละครเพียงไม่กี่ตัว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กและสัตว์ โดยเสนอแนวคิดเกี่ยวกับ ความรัก อดทน แก้ปัญหาอย่างเข้มแข็ง การมองโลกในแง่ดีผ่านบทสนทนาของตัวละคร

2.3 ผ่านฉากนำเสนอบรรยากาศแบบชนบท ทำให้ผู้อ่านตระหนักในคุณค่าและความงามของธรรมชาติ

2.4 ผ่านมุมมองผู้เขียน โดยนำเสนอเรื่องราวและสอดแทรกทัศนคติของผู้เขียน ได้แก่ แนวคิดด้านความรัก สำนึกรักบ้านเกิด มิตรภาพระหว่างสองประเทศ และยังถ่ายทอดความรักของพระเจ้าในศาสนาคริสต์ไปถึงเด็ก ๆ

สรุปได้ว่าลักษณะร่วมของวรรณกรรมทั้งสี่เน้นถึงปรัชญาของความรัก แฝงการบ่มเพาะความรักชาติ สะท้อนภาพสังคมจีนในขณะนั้น สร้างความสามัคคีของคนในชาติ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างชาวจีนและประเทศเพื่อนบ้าน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาด้านแนวคิด ทั้งนี้ **แนวคิดด้านอารมณ์และจิตใจ** พบเรื่องความรักในครอบครัว ความรักธรรมชาติ และความรักต่อผู้อื่น ความรักต่อประเทศบ้านเกิดเมืองนอน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาแนวคิดของกุหลาบ มัลลิกะมาส (Mallikamas, 2000) ที่กล่าวว่า แนวคิดที่เป็นไปในทางสร้างสรรค์ ยังสามารถส่งเสริมระดับจิตใจของมนุษย์ได้ **แนวคิดด้านสังคม** เป็นแนวคิดของสังคมแบบชนบทที่เรียบง่าย สอดแทรกบริบทของสังคมในประเทศและต่างประเทศ **แนวคิดด้านสติปัญญา** เสนอแนวคิดการแก้ปัญหาแบบเป็นเหตุเป็นผล

และสร้างสรรค์ **แนวคิดด้านร่างกาย** เสนอแนวคิดเพียงส่วนน้อย เป็นเรื่องการรักษาการเจ็บป่วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของปราณี เชียงทอง (Chiangthong, 1983) ที่กล่าวว่า แนวคิดของเรื่องเป็นจุดมุ่งหมายในการเขียน ซึ่งแต่งไว้ในเนื้อเรื่อง อาจจะเป็นความรักสัตว์ การยอมรับตนเองและผู้อื่น การเอาชนะอุปสรรค โดยให้ตัวละครแสดงบทบาท ถ้าแนวคิดของเรื่องเป็นการสอนศีลธรรมจรรยาควรให้ตัวละครเป็นผู้ดำเนินเรื่อง โดยแทรกเรื่องศีลธรรมจรรยาไว้ โดยไม่ให้เด็กรู้ตัวว่าเป็นการสั่งสอน เพราะเด็กไม่ชอบเรื่องที่เขียนขึ้นเพื่อสั่งสอนเด็กโดยตรง

จากการศึกษาทฤษฎีเสนอแนวคิด ได้แก่

1. กลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยผ่านโครงเรื่อง พบว่าทั้ง 4 เรื่อง มีโครงเรื่องแสดงถึงสังคมจีนและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ **2. กลวิธีเสนอแนวคิดผ่านตัวละคร** แบ่งเป็น **2.1 กลวิธีเสนอแนวคิดผ่านลักษณะและพฤติกรรมของตัวละคร** โดยมีตัวละครเพียงไม่กี่ตัว ส่วนใหญ่เป็นตัวละครเด็ก **2.2 กลวิธีเสนอแนวคิดผ่านบทสนทนา** โดยพบบทสนทนาสั้น ๆ ทำให้เด็กเข้าใจง่าย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจินตนา ไบกาซูยี (Bakasuyi, 1991) ที่กล่าวว่า วรรณกรรมสำหรับเด็กนั้นควรมีโครงเรื่องเพียงนิดเดียว มีตัวละครไม่มาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับการศึกษาของวิริยะ สิริสิงห (Sirisinha, 1981) ซึ่งเสนอกลวิธีในการสร้างตัวละคร ว่าตัวละครต้องมีชีวิตจริง ตัวละครในเรื่องจะต้องคิดและแสดงพฤติกรรมได้สมวัยเหมือนกับคนจริง ๆ **3. กลวิธีเสนอแนวคิดผ่านฉาก** พบการนำเสนอแนวคิดผ่านฉากที่เป็นสถานที่แสดงให้เห็นบรรยากาศแบบชนบท และพบการเสนอแนวคิดผ่านฉากที่เป็นเวลา โดยเลือกสรรถ้อยคำที่บรรยายแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทำให้ผู้อ่านเห็นภาพคล้อยตามไปด้วย และเกิดแนวคิดตามที่ผู้เขียนต้องการซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรัชพร ช้างธาดา (Sangthada, 1988) ที่กล่าวว่า วิชา การสร้างฉากในหนังสือสำหรับเด็ก ควรใช้ฉากและบรรยากาศที่เด็กคุ้นเคย เช่น บ้าน ไร่สวนและบรรยากาศที่ช่วยเสริมความรู้และประสบการณ์ให้กับเด็ก เช่น ป่า ทะเล ฤดูหนาว ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วง และกลวิธีการเสนอแนวคิดผ่านฉากที่เป็นเวลา ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้อยตามและเกิดแนวคิดมองโลกในแง่ดีตามที่ผู้เขียนต้องการ **4. กลวิธีเสนอ**

แนวคิดผ่านมุมมองผู้เขียน เป็นการเล่าเรื่องในฐานะผู้ประพันธ์ที่ได้พบเห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยสอดแทรกแง่คิดเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดี ความรู้สึกสำนึกรักบ้านเกิด มิตรภาพระหว่างประชาชนสองประเทศ และแสดงถึงความเชื่อทางศาสนาคริสต์ของปิงชิน และถ่ายทอดความรักของพระเจ้าส่งไปถึงเด็ก ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอิงอร สุพันธุ์วนิช (Supantwanich, 2004) ที่กล่าวว่า การศึกษาทฤษฎีการนำเสนอแนวคิดอาจจะต้องพูดถึงโครงเรื่อง ตัวละคร ด้วยเพราะแนวคิดจะปรากฏได้ก็ต้องมีองค์ประกอบต่าง ๆ ผู้เขียนอาจเสนอแนวคิดผ่านตัวละครผ่านคำพูดบรรยายหรือบทสนทนา

วรรณกรรมร้อยแก้วสำหรับเยาวชนของปิงชิน ทั้งสี่เรื่องเป็นบทประพันธ์ที่เน้นถึงปรัชญาของความรัก ซึ่งได้แก่ ความรักของมารดา ความรักอันบริสุทธิ์ของเด็ก และสุนทรียศาสตร์ตามธรรมชาติ ความรักที่ก้าวข้ามเชื้อชาติและกาลเวลา มีลักษณะเป็นร้อยแก้วสั้น ๆ ที่ซาบซึ้งจับใจผ่านเหตุการณ์ธรรมดา ทำให้ผู้อ่านรู้สึกสะเทือนใจอย่างนุ่มนวลต่อความมุ่งมั่นกล้าหาญที่ไม่ยอมแพ้ต่อโชคชะตาของตัวละครเด็ก และวรรณกรรมยังแฝงการบ่มเพาะศีลธรรมจรรยาให้เด็กมีจิตสำนึกรักประเทศชาติ ถ่ายทอดบริบทของสังคมจีนให้เด็กรักและหวงแหนประเทศชาติ ในเวลานั้น อีกทั้งยังเสริมสร้างมิตรภาพระหว่างประชาชนสองประเทศ หล่อหลอมเยาวชนให้เติบโตขึ้นเป็นต้นกล้าที่แข็งแกร่งต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้วิจัยเห็นว่ายังสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการด้านแนวคิดและกลวิธีเสนอแนวคิดของวรรณกรรมสำหรับเยาวชนจีนเรื่องอื่น ๆ เพื่อนำไปปรับใช้และพัฒนาวรรณกรรมสำหรับเยาวชนในประเทศไทย ตลอดจนพัฒนาแบบเรียนภาษาจีนในประเทศไทยต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยเห็นว่ายังสามารถศึกษาวรรณกรรมของปิงชินประเภทอื่น ๆ เช่น วรรณกรรมประเภทร้อยกรอง นวนิยาย เป็นต้น ซึ่งสามารถทำให้เข้าใจแนวคิดในวรรณกรรมของปิงชินให้ครอบคลุมในทุกมิติ

เอกสารอ้างอิง

- Bakasuyi, J. (1991). *The making of children's book*. Bangkok: Suweerivasarn Company Limited. [In Thai]
- Batprakhon, S. (2016). The common characteristics and femininity aesthetic in translated royal by Princess Sirindhorn. *Journal of Graduate Study in Humanities and Social Sciences*, 5(1), 1–36. [In Thai]
- Bing, X. (1994a). *Ping Xin's collection of literature Volume 2*. Fuzhou City: The Strait Literature and Art Publishing House. [In Chinese]
- Bing, X. (1994b). *Ping Xin's collection of literature Volume 4*. Fuzhou City: The Strait Literature and Art Publishing House. [In Chinese]
- Bing, X. (1994c). *Ping Xin's collection of literature Volume 5*. Fuzhou City: The Strait Literature and Art Publishing House. [In Chinese]
- Ceng, L. J. (2000). Analysis of Bing Xin courage's "cherry blossom praise. *Journal of Huizhou University*, 20(2), 1–36. [In Chinese]
- Chiangthong, P. (1983). *Children's literature*. Chonburi: Faculty of Humanities Srinakharinwirot University Bangsaen. [In Thai]
- Guo, F. P. (2014). *The study of Bing Xin's views on children and the text of curriculum*. (Master 's thesis, East China Normal University). [In Chinese]
- Hui, L. M. (2018). From "learned" to "taught", cultivate the core language skills of students – "Case study" lesson design for analysis and reflection of "Watching Dance Note". *Education Teaching Forum*, (7), 227– 229. [In Chinese]
- Liu, T. B. (2013). *The aesthetic value of Bing Xin's works in middle school Chinese education*. (Master 's thesis, Yunnan Normal University). [In Chinese]
- Mallikamas, K. (2000). *Literary criticism*. Bangkok: Ramkhamhaeng University. [In Thai]
- Princess Maha Chakri, S. (2015). *Smiles and tears of the heart*. Bangkok: Nanmeebooks Publications Co., Ltd. [In Thai]
- Sangthada, R. (1988). *Children's books*. Maha Sarakham: Srinakharinwirot Maha Sarakham University. [In Thai]
- Supantwanich, I. (2004). *Literary criticism*. Bangkok: Active Print Company Limited. [In Thai]
- Sirisinha, W. (1981). *Writing stories for children*. Bangkok: Watana Panich Publishing Co., Ltd. [In Thai]
- Xie, Y. N. (2012). *Commentary on Bing Xin's prose "Little Orange Lantern"*. Si Chuan University of Science & Engineering. DOI:10.16412/j.cnki.1001-8476.2012.18.010. Retrieved from <http://www.Bingxinwang.com/bingxin dezuopin/141.html> [In Chinese]
- Zhang, H. J. (2015). Research on Bing Xin's prose. *Theoretic Observation*, (8), 131–132. [In Chinese]
- Zhuang, M. F. (2007). *The study of aesthetic World of Bing Xin "Sent to Young Readers"*. (Master 's thesis, Zhejiang University). [In Chinese]

